

høist paafaldende. Dette Byraad, disse 25 Medlemmer, administrere og decidere, og dermed er Alt afgjort. Kun skal Ministeren i visse Tilfælde kunne bringe Spørgsmaal for Domstolene. Naar nemlig Ministeren finder, at man har handlet ulovligt, og Byraadet siger Nei, saa skal denne Meningsforskjellighed mellem Byraadet og Ministeren afgjøres ved Domstolene. Er dette virkelig et administrativt Princip at opstille? Er det den Maade, hvorpaa man bør ordne det hele Forhold, hvor Borgmesteren ikke fra Først af har stanset den hele Beslutnings Udførelse, men Ministeren længe bagefter faaer Regnskaberne til Undersøgelse og finder, at der er fset noget aldeles Ulovligt, at han da skal have Lov til at procedere; det er virkelig ikke communal Frihed. Man er kommen dertil for det Første, fordi man har kastet Tanken om overordnede Raad, omfattende Land og By, overbord — dette skal jeg i dette Dieblik ikke indlade mig paa —, og dernæst, fordi man har villet kaste den nuværende Tøhed i Communalbestyrelsen overbord og har troet at kunne improvisere i en saadan ny Ordning ved uden nærmere Bestemmelser at sætte et stivrende Byraad ind, som man troer at kunne sammenligne med Amtsrådet, men som i Virkeligheden snarere maa sammenlignes med Sogneforstanderskaberne; men de større Kjøbstæders Forhold ere jo ganske anderledes sammensatte, ganske anderledes mangfoldige og ganske anderledes indgribende, end at det hele Maskineri kan gaae saaledes, som det kan gaae i en lille Landcommune. Saa let kan man vist ikke flabe nye heldbringende Indretninger. — Der er mange Betragtninger, som fra dette Synspunkt kunde forfølges, men jeg troer, at disse indledende Betragtninger ved denne 1ste Behandling ere tilstrækkelige, idet jeg maa ansee det for nødvendigt, at denne Sag nærmere prøves. Om Thinget vil gjøre det i et offentligt Udvalg, hvad jeg i denne Sag vilde ansee for heldigst, eller Formanden vil give saamegen Tid, at det kan stee i et privat Udvalg, bliver jo med Hensyn til Resultatet det Samme; men jeg anseer det for fuldkommen vist, at Lovforslaget maa luttres i en alvorlig Ekjersild.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke Andet end slutte mig til det Ønske, som blev udtalt af den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds (Krieger), at Lovudkastet maa komme til at gennemgaae en Ekjersild her i Thinget; men jeg nærer et ganske afvigende Ønske fra det, han udtalte, med Hensyn til Resultatet af den Ekjersild, det vil komme til at gennemgaae. Jeg haaber, at Lovudkastet vil gennemgaae en Ekjersild uden at lide saa væsentlige og indgribende Forandringer, som den ærede Landsthingsmand for Kjøbenhavn ønskede. Den ærede 7de Landsthingsmand for 1ste Kreds (David) udtalte igaar, at han ønskede, at Thinget vilde ansee denne Sag for vigtig nok til at sende den i et Udvalg. Jeg studsede noget ved denne Øttring af den ærede Landsthingsmand, thi det forekommer mig, at det ikke er en Sags Vigtighed, som maa afgjøre, om den skal sendes i Udvalg, men at det, som i saa Henseende maa være det Afgjørende, er, hvorvidt man troer, at et Lovforslag trænger til en gennemgribende Forandring eller ikke. Dengang den nævnte ærede Landsthingsmand udtalte dette, ledsagedes denne Øttring af et „Hør“ fra flere Sider, blandt Andet, om jeg ikke tager feil, ogsaa fra den ærede 2den Landsthingsmand for 1ste Kreds. Hans Udtalelser idag om Lovudkastet have naturligviis for mig indeholdt en fuldstændig tilstrækkelig Forklaring af, hvorfor han ønskede at see Lovudkastet sendt i Udvalg.

Der er enkelte af de Bemærkninger, som idag ere fremkomne, som jeg dog skal tillade mig at opholde det høie Thing et Dieblik ved. Der er saaledes fremført, at dette Lovudkast vilde ophæve den Tvedeling i den communale Kjøbstadbestyrelse, som har bestaaet i Kraft af Forordningen af 1837. Dette forekommer mig at være den fuldstændigste Misforstaaelse; thi Tvedelingen er i Virkelighed ophævet fra 1862 af. Jeg troer altsaa ikke, at det paa nogen Maade kan fremsføres som en Anke imod den Bestyrelse af Kjøbstadcommunerne, der her er foreslaaet, at der ikke foreskrives nogen Tvedeling. — Den ærede Landsthingsmand fra Kjøbenhavn meente, at Apparatet vilde blive for tungt at arbejde med, at en Kjøbstadcommunalbestyrelse bestaaende af indtil 25 valgte Medlem-